

OKSANA OOMS

OKSANA OOMS

**ВАЖЛИВІ СЛОВА
СИНА МАМІ**

2022

ДЕНЬ ПЕРШИЙ

Мамо, випромінюй світло.
Смійся вголос, усміхайся загадково, сядь мені,
я так люблю торкатися променів твоєї душі!
Будь легкою та повітряною,
будь захопленою та радісною,
будь спокійною та спрямованою до веселощів.
Навчи мене цінувати те місце,
в яке ти подарувала мені життя, з усіма його дивовижностями,
прегарностями, розмаїттям, різнобічністю.
Розкажи мені, як треба дорого цінувати моє дитинство,
коли все зрозуміло,
коли виконуються всі мрії,
коли всі найрідніші поруч,
коли безліч природи та тварин.
Ось це я хочу слухати від тебе постійно —
який дивовижний цей світ, тільки поглянь.
Я хочу навчитися замилюванню.
Ти — мій перший учитель.
Ти зобов'язана носити цей захват життям
кожну твою мить у серці.
Я цей захват побачу,
розгляну з усіх боків, як з ним вигідно жити,
і вживлю повністю й у моє життя.
Дай мені радісне життя!
Я ж сюди прийшов за радістю.
За усмішками.

ДЕНЬ ДРУГИЙ

Іноді так може статися,
що я в тебе... не пожив.
Кожна мама хоче сина.

І ти хотіла.

Але я... обірвався.

Так сталося.

Так у багатьох трапляється.
Деякі цього навіть і не знали.

І в цьому світі мав би
жити і я.

Але не живу.

А тобі від цього
нестерпно боляче.

Багато років боляче.

І не легшає, що не роби.

Чи спроможна ти з цим упоратися? Навряд чи.

Чи в змозі ти це змінити? Ніколи.

Чи здатна ти пробачити себе за цю втрату?

Жодна мама не пробачає собі втрати сина.

Я іноді приходитиму до тебе уві снах, щоб ти мені співала колискову.

Ти мені її заспіваєш, поколишеш мене на руках?

Мені це важливо і з тих світів, у які тобі ще не потрапити.

Але якщо ти будеш так посилено старатися та сумувати,
то ти можеш цілком обірвати свій життєвий шлях і приєднатися.

Чи потрібно це тобі?

Бо ж навколо тебе стільки прекрасного.
Такої чарівної природи, як на Землі, немає більш ніде.
Ти її оціни всю, перенюхай усі квіти, обійми всі дерева,
а вже потім обривайся.
А то станеться, що ані я не пожив, ані ти не пожила.
Де вже тут справедливість?
Якщо життя виявилось до мене несправедливим,
то будь хоча б ти сама до себе справедлива.
Проживи життя.
Пообіймай дерева й за мене.
У тебе, таким чином, удвічі більше роботи тепер:
дожити, долюбити, дообіймати.
І живи це все легенько, ніби ти мене тішиш.
Тільки твоє легке ставлення до всього, що сталося,
буде мені надійним захистом твоїм, мамо.

